

[Bækgaard.]

ende det kgl. teaters underskud, at et sagkyndigt udvalg arbejdede med at rationalisere og modernisere teatrets drift, at ministeren dengang ventede en foreløbig betænkning i nær fremtid, og at dens indhold ville blive meddelt offentligheden.

Der er nu gået ca. 1 $\frac{1}{4}$ år, og i søndags, den 26. april, gav formanden for det kgl. teaters tilsynsråd, det ærede medlem hr. Niels Matthiasen, i fjernsynets Ekkoudsendelse den oplysning, at et undersøgelsesudvalg først var nedsat i marts i år. Den højtærede minister kan måske oplyse, om det er det samme udvalg, der henstydtes til. Men faktum er det vel, at der ingen betænkning er kommet. Derimod er 4. revisionsdepartement for ca. 14 dage siden fremkommet med nogle særlige kritiske bemærkninger om teatrets lønningsudgifter m. m.

Jeg skal ikke her komme ind på de mange forskellige og efter min mening uheldige forhold, der tilsyneladende er mellem arbejdstid og honorarer for teatrets personale, men i denne forbindelse vil jeg blot ventilere den tanke, om det ikke kunne være på sin plads, at teatret i lighed med tilsvarende teatre i f. eks. München, Bayreuth, Verona og Rom gav forestillinger i sommermånederne. Som alle ved, er der jo mange turister i København om sommeren, og en del af dem ville sikkert gerne have lejlighed til at overvære en forestilling, selv om det blev til festivalpriser, som f. eks. tyskerne tager i turistsæsonen.

Når nu jeg er ved billetpriserne, vil jeg meget henstille til den højtærede minister at underkaste fribilletordningen en grundig revision. Jeg kan ikke se, at et teater, der figurerer med et betydeligt statstilskud på regnskabet, har nogen forpligtelse til at udstede fribilletter m. m. til bl. a. folketingets medlemmer. Jeg tror nemlig ikke, at kunst og kultur bedre når ud til befolkningen ved fribilletter o. lign. Tværtimod er det vel sådan, at hvad man har erhvervet gennem en vis kontant ydelse, ofte er mere værdifuldt end det, der tilflyder én helt eller delvis gratis.

Selve ledelsen af det kgl. teater er der nu og da faldet meget skarpe bemærkninger om, og de er vel ikke alle lige velbegrundede og lige vel overvejede. For mig at se

burde en kritisk revision af teatrets årsregnskab komme tidligere, end tilfældet er i øjeblikket, da et regnskabs resultat jo bør være en rettesnor for en virksomheds videre drift. Var det ikke en idé at udvide tilsynsrådet med en repræsentant for 4. revisionsdepartement, således at teatrets regnskab til stadighed var under en vis revision?

Jeg har i mit spørgsmål forsøgt at pege på ting, som efter min mening kan være med til at skabe bedre økonomiske forhold omkring det kgl. teater, og den højtærede minister kan sikkert i sit svar til mig om udvalgets foreløbige resultater fremdrage synspunkter, som ikke mindst skatteyderne er interesseret i at få ført ud i praksis. For jeg tror, der er mange, som kan tilslutte sig den højtærede ministers udtalelse den 16. januar 1963 — det står i Folketingstidende sp. 2027 — at

„størrelsen af underbalancen og spørgsmålet om teatrets effektivitet er mig ikke ligegyldig“.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Der er, som det ærede medlem havde på fornemmelsen, to udvalg nedsat. Det ene er et udvalg om det kgl. teaters bygninger m. v., og det andet er et udvalg vedrørende teatrets driftsøkonomi.

Hvad det første angår, har det jo været af værdi at få oplyst, om en effektiv modernisering og rationalisering af en så differentieret virksomhed som den, der udfoldes på det kgl. teater, kunne have en rimelig mulighed. Spørgsmålet hænger jo uløseligt sammen med en række ydre forhold for scenedriften, i første række lokaleforhold, dernæst graden af scenearbejdets mekanisering, belyningsanlæggenes automatisering og lignende forhold, hvor gennemførelse af virkelige forbedringer forudsætter investeringer af ganske betydelige beløb.

Til undersøgelse af sådanne spørgsmål nedsattes i sommeren 1961 det udvalg, jeg her har omtalt, som i august måned sidste år afgav en foreløbig betænkning indeholdende en detaljeret gennemgang af mangler og ulemper ved det kgl. teaters bygninger og installationer samt forslag til en række foranstaltninger, som må søges bragt til udførelse, såfremt teatret skal kunne fortsætte driften i den årrække, der vil hengå,